

nærerne indskyde en Capital, men ikke have nogen som helst Ansvarlighed ubover Capitalen; de Folk, der drive Forretningen og tegne paa Selskabets Vegne, ere kun Forretningsførere eller Betjente, der intet Ansvar have, og der er altsaa ingen anden Sikkerhed i en saadan Forretning end den Capital, den er sunderet med; det forekommer mig derfor, at man paa et saadant Registreringscontoir maa kunne erholde Oplysning om, at man ved at indlade sig med en saadan Forening kun er sikket ved den tilstedeværende Capital, men at der ingen personlig Ansvarlighed er ubover denne. Naar den høitærede Minister slutter sig til Fleertallets Mening med Hensyn til, at den, der handler under eget Navn, naar der allerede er etableret en Anden under det samme Navn, skal være berettiget til at føre det uforandret, da kan derom jo ganske vist være meget forskellige Meninger. Jeg maa oplyse, at jeg i denne Anledning har forespurgt mig i Hamborg, for om muligt at erholde Oplysninger, der kunne støtte mit Forslag, men den Forretningsmand, til hvem jeg henvendte mig, svarede, at han maatte erkjende, at ved den hamborgske Handelslovgivning var det ikke forbuden en Mand at etablere sig under hvilket som helst Navn, naar Navnet var hans eget. Altsaa det Forhold, Fleertallet holder paa, finder Sted der, men denne Mand oplyste, at dette Forhold afftedkommer mange Ulemper, da det gav Anledning til, at Folk undertiden etablerede sig med et saadant Navn enten for at glicanere det tidligere Etablissement, eller for at benytte sig af de forudsættelige Feiltagelser, som kunne tilføje det Forretninger. Jeg troer ikke, at det er nogen stor Uret, man begaaer, fordi man paalægger en Mand at tilføje en Betegnelse til sit Navn, naar han bruger det som Firma — forsaavidt han ikke bruger det som Firma, staaer det ham jo frit for at lade være — hvorved han adskiller sig fra tidligere Etablere. Dette er jo af Interesse saavel for ham selv som for den, der tidligere har været etableret, og jeg maa derfor fastholde dette Forslag. Jeg skal blot sluttelig omtale den ærede Ministers særdeles Modvillie imod det Forslag, der er optaget om, at Forretninger gerne skulde indbrages under Sø- og Handels-

retterne, hvor der findes saadanne. Hovedsagen, hvorfor jeg har ønsket dette, er, at Dyrigheden i en By sjelden staaer i en saalvlig Berøring med Handelsstanden, at de Anmeldelser, der finde Sted, ville faae Bedkommendes Opmærksomhed, hvorimod de Folk, hvoraf Sø- og Handelsretten bestaaer, stadig søge Børsen, see de Handlende og underrettes om de nye Handlende, der komme til, og forsaavidt disse ikke allerede ere opførte i Protokollen, ville de gjøre Bedkommende opmærksomme derpaa, og folgelig vil vistnok denne Registrering blive holdt i langt bedre Orden, naar den føres af Sø- og Handelsretten end af Dyrigheden, idet denne vil være udsat for, af Mangel paa Kjendskab til de Paagjældende ikke at kunne holde den strenge Control med dem, der er ønskelig. Den Betænkethed, den ærede Minister havde, kan jeg ikke tiltræde, da denne Registreringsprotokol vil være undergivet en enkelt Mand i Sø- og Handelsretten, og om ogsaa denne enkelte Mand skulde begaae en Feiltagelse, maatte man have megen lidet Afgjælse for Retten, hvis man antog, at den skulde tage Hensyn dertil ved Sagers Paakjendelse; jeg har idetmindste for mit Bedkommende den Tillid til denne vordende Ret, at den ikke vil tage Hensyn til en saadan Feiltagelse, og jeg troer, at man fuldkommen roligt kan overlade Sø- og Handelsretten denne Registrering, da man betroer den Forretninger af langt større Omfang og Vigtighed for Handelsstandens Bæe og Vel.

II. Sage: Det forekommer mig, at der omtrent er sagt i denne Sag, hvad der behøves, og jeg vil haabe, at det ærede Thing vil gaae med Udvalgets Fleertal med Hensyn til den Forandring, det har foreslaaet under Nr. 7. a til § 3. Jeg kan ikke nægte, at det Forslag, der er stillet af Mindretallet og hvorom vi nu hørte det ærede Medlem fra Helsingør (Thune) yttre sig, har noget forundret mig, og især, at det er kommet fra den Side. Det vilde dog være befyndeligt, om man paa den Maade vilde fratage en Mand hans Navn. Hvor mange er der ikke, der begynde at handle ganske smaat og ved Dyrighed og Held svinge sig op; men da er det først, at der kan være Tale om,